

Filosofier är oense om det mesta. Någon har till och med sagt att om två personer är överens om något, så kan högst en av dem vara filosof. Men *en* sak tycks dock nästan alla filosofer vara överens om, nämligen att alla ungarlar är ogifta. Man kan undra hur de kan vara så säkra på det. Det vanliga svaret är att detta är sant per definition. Man tänker sig att ordet "ungkarl" helt enkelt betyder detsamma som "ogift man" och att satsen "Alla ungarlar är ogifta" därför är *analytiskt* sann. Till och med de som är kritiska till distinktionen mellan analytiska och syntetiska satsar – som t.ex. W. V. Quine – brukar mer eller mindre motvilligt gå med på att satsen "Alla ungarlar är ogifta" är analytisk.

Men detta är inte särskilt övertygande. För att inse det tvivelaktiga i den vanliga ståndpunkten kan vi begrunda följande tankeexperiment. Antag att det finns intelligent liv på en annan planet, långt härifrån. Denna främmande kultur intresserar sig för livet på jorden och har därför skickat hit ett antal spioner för att undersöka hur vi har det. Dessa spioner uppträder här som ungarlar; man har helt enkelt på ett omärkligt sätt bytt ut en del av våra ungarlar mot främmande spioner. Dessa främmande spioner saknar Y-kromosomer, så de kan knappast anses vara "män" i vår mening – även om de förstås ser ut som män. Faktum är att de också är gifta. Den främmande kulturen skickar nämligen bara hit gifta spioner, för att på så sätt ha en hållhake på dem. Om de skulle missköta sig kan man nämligen straffa deras kvarvarande partner.

Kontentan av detta är att en del av våra ungarlar varken är män eller ogifta, trots att de här på jorden uppträder som ogifta män.

Nu är detta visserligen ett tankeexperiment. Vi kan ju inte vara säkra på att det är sant. Men det skulle kunna vara sant. Om det är sant eller inte förefaller vara en *empirisk* fråga. Det är med andra ord en empirisk fråga om alla ungarlar är ogifta. Satsen "Alla ungarlar är ogifta" är därför en syntetisk sats. Den är i alla händelser inte analytisk.

Mot detta kunde kanske någon vilja invända att spionerna från den avlägsna kulturen bara spelar rollen av ungarlar; de är inga "riktiga"

ungkarlar. Men varför inte? Vi vet ju att det är just bland ungarlarna vi måste leta om vi vill hitta spionerna. En del ungarlar är kanske främmande spioner, men de är väl ändå ungarlar. Även om de inte är några "riktiga" ungarlar. Det skulle vara konstigt att säga att vissa ungarlar kanske inte är några ungarlar. Strider inte det rentav mot "logiken"?

Det duger inte att invända att "ungkarl" har definierats som "ogift man". Finns det verkligen en sådan definition? Hur vet vi det? Att många filosofer har talat och skrivit om en sådan definition som om den funnes räcker knappast. Och även om den ibland har framförts i verkliga livet, så är det ingalunda givet att den har någon auktoritet över vårt – ditt och mitt – språkbruk. Det är svårt att se att vi skulle ha någon sorts skyldighet att rätta oss efter en sådan definition. Och definitioner som syftar till att beskriva vårt språkbruk ska väl rätta sig efter oss, snarare än tvärtom.

Dessutom är det inte självklart hur man ska göra när man i en helt ny och atypisk situation "rättar sig efter" en definition som säger att "ungkarl" betyder "ogift man". Det medföljer knappast någon bruksanvisning som klargör hur den ska användas i t.ex. det fall då främmande kulturer skickar hit spioner som uppträder som ungarlar.

Kort sagt, den relativa enighet som tycks råda bland filosofer om att alla ungarlar är ogifta män förefaller väl inte helt obefogad, men däremot finns det ingen anledning att tro att man *måste* hålla med om detta. Satsen "Alla ungarlar är ogifta" är nämligen inte analytisk. Därför är det inte heller någon *nödvändig* sanning att alla ungarlar är ogifta.